

NED. MIJ. TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNST.

Aan de Leden!

Het navolgende request is door 't D. B. op advies van de Militaire Commissie gezonden aan zijn Excellentie den Minister van Oorlog,

Aan Zijne Excellentie den Minister van Oorlog,
's-Gravenhage.

Geven met verschuldigten eerbied te kennen:

A. A. Hamer, en W. C. Koldewijn, resp. voorzitter en secretaris der Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunst,

dat zij met groote belangstelling kennis hebben genomen van den Inhoud der Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag over Hoofdstuk VIII der Staatsbegrooting en wel voornamelijk van de passages, welke meer in het bijzonder zijn gewijd aan de Militaire Tandartsen;

dat zij hieromtrent de opinie hebben verzocht van de Militaire Commissie van bovengenoemde Maatschappij;

dat zij, in volkomen overeenstemming met het inzicht dier Commissie, gemeend hebben het volgende onder de aandacht van Uwe Excellentie te moeten brengen.

Met groote ingenomenheid hebben zij de toezegging gelezen, dat het in de bedoeling van Uwe Excellentie ligt ook na de mobilisatie het verleenen van tandheekkundige hulp in het leger te bestendigen;

dat zij echter hopen, dat de commissie, welke zal adviseeren omtrent de wijze, waarop dit behoort te geschieden, *niet* tot de conclusie zal komen waarop in de Memorie wordt gezinspeeld, n.l. om overeenkomsten af te sluiten met burger-tandartsen, die in garnizoenen hunne praktijk uitoefenen. Zou h.i. tegen dezen maatregel voor enkele kleinere garnizoensplaatsen en bij wijze van aanvulling geen bezwaar zijn, als geheel systeem genomen vreezen zij, dat het op eene mislukking zou uitloopen. In bijgaand geschriftje worden op bl. 7 de bezwaren hiertegen nader

in bijzonderheden geformuleerd, waarmede zij zich geheel kunnen vereenigen, waarbij zij nog deze willen voegen, dat het uitoefenen van deskundige contrôle op de werkzaamheden bij burger-tandartsen zeer veel moeilijker zal zijn dan bij een *goed georganiseerden* militair-tandheekundigen dienst.

Dat verder, naar aanleiding van de zinsnede in de Memorie van Antwoord, dat »bij het toekennen van een rang aan de tijdelijke militaire tandartsen in aanmerking is genomen, dat hunne studie minder omvangrijk en korter van duur is dan die van de officieren van gezondheid en ook dan die van paardenartsen«, en in verband daarmee: »dat Uwe Excellentie nu wil overwegen de militaire tandartsen in plaats van na vier jaren, na drie jaren in aanmerking te doen komen voor den rang van Eersten-Luitenant«, zij meenen te moeten opmerken:

dat men Uwe Excellentie blijkbaar niet geheel juist heeft ingelicht omtrent den studietijd der paardenartsen en der tandartsen;

dat immers bij beide categorieën de duur dier studie officieel vier jaren is en in werkelijkheid deze tijd bij beide zeer dikwijls met een of meer jaren wordt overschreden;

dat, waar nu de paardenartsen onmiddellijk bij hunne aanstelling den rang van Eersten-Luitenant verkrijgen en zoowel omvang als duur der studie der tandartsen geheel gelijk is aan die der paardenartsen, zij overtuigd zijn, dat Uwe Excellentie bij nadere overweging de rechtmatigheid zal erkennen van het verzoek ook den militairen tandartsen den Eersten-Luitnantsrang toe te kennen;

dat zij ten slotte meenen Uwe Excellentie nog te moeten wijzen op het feit, dat ook om een andere reden de Eerste-Luitnantsrang voor de tandartsen zeer zeker niet minder gewenscht is dan voor de paardenartsen. Het spreekt vanzelf, dat de hogere rang ook het prestige van den drager verhoogt in de oogen van zijn patienten, een factor, die voor het vertrouwen der patienten en voor het welslagen der behandeling niet onderschat mag worden. En nu zal zeker niemand tegenspreken, dat de waarde van dit prestige voor den militairen tandarts tegenover *zijne* patienten heel wat belangrijker moet zijn dan dat der paardenartsen tegenover de *hunne*.

Redenen, waarom zij Uwe Excellentie eerbiedig verzoeken bij

het ontwerpen der desbetreffende maatregelen met het bovengestane rekening te willen houden.

't Welk doende, enz.

A. A. H. HAMER, Voorzitter.

W. C. KOLDEWIJN, Secretaris.

6, J. W. Brouwerstraat

Amsterdam, 28 December 1917.

Amsterdam.

Op advies van den N. O. T. adviseur heeft 't D. B. aangedrongen bij 't Ministerie van Landbouw, Nijverheid en Handel op een prijsregeling voor Dentalrubber. Op dit verzoek is, zooals u uit de dagbladen bekend kan zijn, gunstig beschikt.

Het telegram waarin wij deze regeling verzochten luidt als volgt:

Verzonden 6/12 '17.

Aan Zijn Excellentie den Minister van Landbouw
's-Gravenhage.

Het Dagelijksch Bestuur der Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunst, verzoekt Uwe Excellentie ten spoedigste een maximum-prijsregeling van dentalrubber te willen vaststellen, aangezien thans fabrikant en depôts de prijs weer met 100 % hebben verhoogd.

A. A. H. HAMER, Voorzitter.

W. C. KOLDEWIJN, Secretaris.

Amsterdam.

Hierbij bericht ik den leden, dat 't H. B. besloten heeft geen separaten meer te doen drukken. Deze regeling treedt op 1 Jan. 1918 in werking. Voor de weinige leden van de Mij. die geen abonné van 't Tijdschrift zijn, acht 't H. B. de kosten daaraan besteed te hoog. Aangezien 't gewenscht is, dat officieele publicaties den leden toch bekend zijn, meent 't H. B. den leden van de Mij., die geen abonné op 't Tijdschrift zijn, te moeten aanraden zich met 1 Jan. e.k. als abonné van 't Tijdschrift voor Tandheelkunde te doen inschrijven.

W. C. KOLDEWIJN,

H. B. Secretaris.